

ROMAN SNOPEK

**ZEBRANIE
O TLEN**

ROMAN
SNOPEK

ŻEBRANIE
O
TLEN

*MARYLI WARESLAK-
ŹRÓDŁU MOJEJ
MIŁOŚCI I NATCHNIENIA*

RADOM-KRAKÓW
1976

Grafika komputerowa i skład

Opracowanie graficzne okładki
Paweł Pokorski

Copyright by
Roman Snopek

Wydano w Radomiu
Luty 2009

Mieszka tutaj
W tym domu
Stoisz na progu
Wystarczy nacisnąć klamkę
To nie jest
Fałszywy adres

Zamknięte

27 listopada 1976

Nie wrzucaj kartek z życia
Do kosza wspomnień
Spal je w pamięci
I wybierz popiół
Zanieś go na wzgórze
Tam, gdzie w oddali
Płynie rzeka czasu
Na chmurach wiatru
Pożegluje do morza
Niepamięci

27 listopada 1976

Jak z włosa promień tęczy
Z zieleni sen
Ze śniegu rosa
Z szumu cisza
Z łzy
Rodzi się miłość

27 listopada 1976

Nie brzmij
Falszywie
Szmaragdowa
Struno tęsknoty
Na której
Wygrywam życie

27 listopada 1976

Z Twoich oczu
Wyławiam łzy
Będzie z nich
Pałac z pereł
Z Twoich oczu
Wyławiam łzy
Na szczęście
Na nadzieję
Z Twoich oczu
Wyławiam łzy
Ułożę z nich
Poemat
Z Twoich oczu
Wyławiam łzy?
Przecież w Twoich
Oczach łez nie ma

27 listopada 1976

Szron na brwiach
Śnieg na gałęziach
Deszczowy, słotny poranek
Twój uśmiech
Moja łza
Może po nas jeszcze zostanie

Wdycham krople
Jesiennej mgły
Jesteś obok
Jak drzewa kora
Mięknie cisza
Nie słyszysz mnie
Chociaż Ciebie myślami wołam

27 listopada 1976

Wyszywam sny
Na śnieżnych chmurach
Nicią bielszą niż powietrze
Nie widać snów?
Nieprawda
Widzę je lepiej od swych rąk
Nie błędę po miękkim puchu
Płynę jak anioł

Brutalny realizm
Twarda rzeczywistość
Krew i łzy
Pot i agonja

Czego szukam w poezji
Czy tego, co w snach?
Czy tego, co w życiu?
Krew i puch
Pot i śnieg
Łza i tęsknota

27 listopada 1976

Nieraz trzeba
Odkrywać odkryte
Wyłamywać otwarte drzwi
Powielać stare prawdy
Gdy przestaje pachnieć światło
I świecić róża
Gdy więdnie miłość
I kwitnie nienawiść
Usiądź na progu nocy
I zamknij się w zadumie

28 listopada 1976

A jednak
Nie zabłądziłeś

Ze snu budzisz się
I nie wiesz gdzie jesteś

Z dnia w noc się przemieniasz
I nie wiesz gdzie jesteś

Spadasz jak gwiazda
I nie wiesz gdzie jesteś

Obżerasz się szczęściem
I nie wiesz gdzie jesteś

Szczęście ci umyka
I nie wiesz gdzie jesteś

A jednak
Nie zabłądziłeś

8 grudnia 1976

A gdy rozbłyśnie choinka
Zielona dziewczyna gwiezdna
Spójrz w okno mrozem wyszyte
I pomyśl chwilę o różach

O brzydkich i o czerwonych
O nie spełnionych snach
O krajobrazie zielonym
I zaproś skrzaty z podwórza

8 grudnia 1976

Kiedy mnie zrzucisz ze szczytów
W doliny, Upór prawdziwy
Powiedzie raz jeszcze w góry
I wrócę jak stary Syzyf

8 grudnia 1976

Szczyście tryskało jak z kranu
Woda. Skrzyły się śnieżki małe
Kiedy wprost z Luckystanu
Nocnym pociągiem wracałem

16 grudnia 1976

Pogasną smukłe świece
Księżyc powie Ci – zaśnij
Pożeglujesz w świat cudów
Księżniczko z mojej baśni

8 grudnia 1976

Znowu dwanaście miesięcy
Piękne, nowe, szczęśliwe dni
Co dzień będzie świecił Ci księżyc
Co noc – ciepły, słoneczny świt

16 grudnia 1976

Na szczycie marzeń
Siedzę
Bogacz – milioner
Zrozumiałem skomplikowane
Zdobyłem nieosiągalne
Odkryłem nieistniejące
Wypiłem suche
Usłyszałem nieme
Jestem bielszy
Od śniegu na polu
I dumniejszy
Od róży
Bogactwem
Rozcinam
mgłę

19 grudnia 1976

Drzewo rozpaczy
Nie kwitnie
Drzewo rozpaczy
Nie schnie
Jeśli z nieba
Ruszył deszcz na ziemię
To gdzie są chmury?
W przestworzach
Czy w kwiatach?
Jeśli z gałęzi
Opadają liście
To gdzie jest drzewo?
Pod korą
Czy w trawie?
Drzewo rozpaczy
Nie kwitnie
Drzewo rozpaczy
Nie schnie

10 stycznia 1977

x L'rodto moje!
L'rodto!

Pic a cetric
Jaz a Hlezitu

L krigijca smiez
Brylant zimy

L'rodto moje!
L'rodto!

*Źródło moje!
Źródło!*

*Pić z ciebie
Jak z błękitu*

*Z księżycy śnieg
Brylant zimy*

*Źródło moje!
Źródło!*

~ Roman Snopek